

JAN IZDEBSKI

ZWIĄZKI NAUKI PRAWA ADMINISTRACYJNEGO Z NAUKAMI O ZARZĄDZANIU

WPROWADZENIE

Szczególną cechą nauki prawa administracyjnego jest konieczność współpracy z innymi dziedzinami wiedzy, których przedmiotem zainteresowania są administracja publiczna i administrowanie. Zwraca na to uwagę J. Zimmermann podkreślając, że „prawo administracyjne jest podstawą każdego administrowania – zarządzania, sterowania życiem społecznym – i dlatego jak żadna inna dziedzina prawa – powinno ono zachowywać szczególne więzi z innymi dziedzinami wiedzy, które tego administrowania dotyczą. Żadna inna dyscyplina prawnicza i żadna inna nauka prawa nie posiada takiego naturalnego zaplecza, na które sama oddziałuje i z którego czerpie inspirację, wiedzę, gotowe recepty i przygotowane ekspertyzy”. Według Zimmermana, do tego zaplecza należą: „praktyczne badania nauk o administracji, do których można zaliczyć m.in. naukę administracji, teorię organizacji, politykę administracyjną, naukę o zarządzaniu publicznym itd.”¹. W związku z tym prawo administracyjne jest dyscypliną nauk prawnych, którego rozwój i koncepcje badawcze w istotnym stopniu zależą od współpracy i interakcji z innymi dziedzinami wiedzy.

Dr hab. JAN IZDEBSKI – kierownik Katedry Zarządzania Publicznego i Prawa Administracyjnego, Instytut Administracji, Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Al. Raławickie 14, 20-950 Lublin; e-mail: j.m.izdebski@gmail.com

¹ J. ZIMMERMANN, *Aksjomaty prawa administracyjnego*, Warszawa 2013, s. 18-19.

Należy podkreślić, że zwracanie uwagi na zależności pomiędzy dyscypliną prawa administracyjnego a dziedzinami wiedzy badającymi administrację publiczną i procesy administrowania z innych perspektyw interpretacyjnych są ważnym elementem tradycji polskiej nauki prawa administracyjnego.

Związki prawa administracyjnego z naukami, które badają praktyczne aspekty struktury administracji publicznej i procesów administracji, polegają z jednej strony na budowaniu wskazanego zaplecza dla nauki prawa administracyjnego, z drugiej – na wskazywaniu kierunków badań nad administracją publiczną i administrowaniem. Administracja publiczna jest w swej strukturze i działaniu złożona i wieloaspektowa. Trafnie określił to J. Lang wskazując, że administracja jest zjawiskiem należącym do sfery organizacji, prawa i kultury². Z tego względu brak wielopłaszczyznowego ujęcia badawczego może doprowadzić do braku realizacji celów stawianych w badaniach nad administracją publiczną i normami prawa administracyjnego.

1. MIEJSCE NAUKI PRAWA ADMINISTRACYJNEGO W SYSTEMIE NAUK ADMINISTRACYJNYCH

Systematyka nauk zajmujących się administracją publiczną oraz pojęć w ich ramach wykorzystywanych jest zdecydowanie mało przejrzysta³. Jest to stan o tyle zrozumiały – ze względu na wielość perspektyw badawczych oraz rozległość badanych struktur i zjawisk administracyjnych – co jednocześnie utrudniający prawidłowe umiejscowienie wielu interesujących i ważnych praktycznie koncepcji, szczególnie obejmujących zagadnienia graniczne, będące w sferze zainteresowania pokrewnych dziedzin wiedzy.

W ramach tradycyjnego podziału nauk administracyjnych należy zatem wyróżnić: naukę prawa administracyjnego, naukę administracji i naukę polityki administracyjnej.

W takim ujęciu nauka prawa administracyjnego, co należy podkreślić, koncentruje się na normach prawnych i ich wykładni, stosując metody wypracowane w naukach prawnych i do nich przynależy. Nauka prawa administracyjnego z punktu widzenia podziału nauk prawnych jest więc częścią dogmatyki prawa⁴,

---

² J. LANG, *Zagadnienia wstępne*, [w:] M. WIERZBOWSKI (red.), *Prawo administracyjne*, Warszawa 2009, s. 17-19.

³ M. KULESZA, D. SZEŚCIŁO, *Polityka administracyjna i zarządzanie publiczne*, Warszawa 2013, s. 15.

⁴ K. OPALEK, *Problemy metodologiczne nauki prawa*, Warszawa 1962, s. 195-196.

a jej zadaniem wyjaśnianie znaczenia norm prawa administracyjnego w obowiązujących przepisach prawnych⁵.

Nauka administracji w swoich podstawowych założeniach ma odpowiadać rzeczywistej administracji publicznej i realnym procesom administrowania zachodzącym w jej strukturach. Nauka administracji (nauka o administracji publicznej) zajmuje się administracją rzeczywistą w kontekście zagadnień nauk społecznych i prawnych, mających również za przedmiot zainteresowań administrację publiczną. W tym rozumieniu ma charakter wprowadzający i uzupełniający w stosunku do nauk teoretycznych⁶.

Z tego względu zmiany zachodzące w sferze administracji publicznej stawiają przed nauką administracji istotne zadania badawcze oraz wpływają na jej aktualną charakterystykę.

Zagadnienia nauki polityki administracyjnej koncentrują się na ocenach działania administracji publicznej oraz kształtowania programów działania dla administracji publicznej na przyszłość. Według J. Starościaka, nauka polityki administracyjnej jest nauką o wykorzystywaniu możliwości w ramach prawa⁷.

We wskazanym systemie nauk administracyjnych w zakresie współpracy z nauką prawa administracyjnego najbardziej istotne znaczenie należy przyznać nauce administracji. Wśród wielu występujących w ramach nauki administracji nurtów badawczych istnieją ważne nawiązania do innych nauk, mających w sferze swego zainteresowania organizację i funkcjonowanie administracji publicznej. W tym rozumieniu nauka administracji staje się wskazanym przez I. Lipowicz „laboratorium pojęć” dla nauki prawa administracyjnego⁸. Najbardziej istotne zagadnienia w tym zakresie dotyczą pojęć z zakresu nauk o zarządzaniu. W związku z tym nurt badawczy nauki administracji związany z naukami o zarządzaniu można uznać za naturalny pomost pomiędzy normatywnym ujęciem struktury i funkcjonowania administracji publicznej reprezentowanym w ramach prawa administracyjnego a organizacyjnym aspektem administracji publicznej analizowanym przez nauki o zarządzaniu. M. Kasiński podkreśla, że tego typu tendencja w istotny sposób może poszerzyć dyskurs prawniczy o dialog i współpracę z innymi naukami⁹.

⁵ J. KRUKOWSKI, *Wstęp do nauki o państwie i prawie*, Lublin 2002, s. 8.

⁶ H. IZDEBSKI, M. KULESZA, *Administracja publiczna. Zagadnienia ogólne*, Warszawa 1999, s. 12-13.

⁷ J. STAROŚCIAK, *Prawo administracyjne*, Warszawa 1977, s. 26.

⁸ I. LIPOWICZ, *Dylematy zmiany siatki pojęciowej w nauce prawa administracyjnego*, [w:] J. ZIMMERMANN (red.), *Koncepcja systemu prawa administracyjnego*, Kraków 2007, s. 25.

⁹ M. KASIŃSKI, *Poszukiwanie paradygmatu integracyjnego nauk administracyjnych*, „Studia Prawnicze” 2010, nr 4, s. 47.

2. ADMINISTRACJA PUBLICZNA W UJĘCIU NAUK O ZARZĄDZANIU

Z punktu widzenia nauk o zarządzaniu, w szczególności teorii organizacji i zarządzania problematyka administracji publicznej jest poddawana badaniom i analizie poprzez zainteresowanie organizacjami publicznymi wchodzącymi w jej skład. Podkreśla to J. Supernat wskazując, że wprawdzie państwo, jako organizacyjna całość nie jest w zasadzie przedmiotem nauk ergologicznych, ale wyłączenie to nie dotyczy już jego części, w tym organów państwowych¹⁰. Z tego względu w ramach nauk o zarządzaniu występuje pojęcie organizacji publicznej. Organizacja publiczna jest określana jako system ekonomiczno-społeczny, którego podsystemy celów i wartości, psychospołeczny, materialno-techniczny oraz podsystem struktury, a przede wszystkim podsystem zarządzania oraz relacje ze środowiskiem zewnętrznym wyróżniają się publicznością, jako jego immanentną cechą¹¹.

W ramach nauk o zarządzaniu kwestie organizacji publicznych są przedmiotem badań w ramach zarządzania publicznego. Z racji na interdyscyplinarny charakter zagadnienia zarządzania publicznego zajmują istotne miejsce w analizie funkcjonowania administracji publicznej.

Zarządzanie publiczne przez przedstawicieli nauk o zarządzaniu jest traktowane jako subdyscyplina nauk o zarządzaniu¹². Rozwój tej dyscypliny ma podobne cechy, wystąpiły w niej również wątpliwości interpretacyjne obserwowane w naukach administracyjnych. Przebiegał on również w bezpośrednim odniesieniu do nauk administracyjnych i nauki prawa administracyjnego. Rozwój ten polegał na ewolucji podejścia do dobrej organizacji i działania sektora publicznego. Według A. Hausera można go podzielić na cztery etapy:

- państwa prawnego – gdzie instytucje publiczne były traktowane jako narzędzie wykonywania prawa, działające na podstawie rozwijającego się systemu prawa administracyjnego: ustrojowego, materialnego oraz proceduralnego pod kontrolą sądownictwa administracyjnego;
- administracji publicznej – samodzielnego aparatu nie tylko wykonywania prawa, ale również decyzji politycznych (prowadzących do rozstrzygnięć prawnych oraz precyzujących zasady stosowania prawa), postulowano wówczas oddzielenie administracji od polityki oraz racjonalną organizację administracji (na podstawie postulatów administracyjnego kierunku nauk organizacyjnych);

¹⁰ J. SUPERNAT, *Techniki decyzyjne i organizatorskie*, Wrocław 2000, s. 73.

¹¹ B. KOZUCH, *Zarządzanie publiczne w teorii i praktyce polskich organizacji*, Warszawa 2004, s. 255.

¹² W. SZUMOWSKI, *Zarządzanie publiczne – próba systematyzacji koncepcji*, „Nauki o Zarządzaniu/ Management Sciences” 2014, nr 4, s. 87 n.; B. KOZUCH, *Zarządzanie publiczne*, s. 48.

- menedżerskie zarządzanie publiczne (*new public management*) – polegające na wdrażaniu w strukturach administracji publicznej technik zarządzania typowych dla instytucji rynkowych, takich jak zarządzanie poprzez cele, uelastycznianie struktur i statusu pracowników oraz prywatyzacji wykonywania zadań publicznych;

- partycypacyjne zarządzanie publiczne (*public governance*) – w którym administracja publiczna jest ważnym elementem społeczeństwa i pozostaje w interakcji z członkami społeczeństwa obywatelskiego poprzez odpowiednie procedury partycypacyjne i konsultacyjne z interesariuszami¹³.

Przedstawione etapy rozwoju koncepcji zarządzania publicznego obrazują wewnętrzne zróżnicowanie oraz typowe również dla nauk administracyjnych niejednoznaczności w nazewnictwie. Problematyka zarządzania publicznego ma bezpośrednie związki z nauką administracji oraz odniesienia do regulacji prawa administracyjnego.

Współpraca pomiędzy nauką prawa administracyjnego a naukami o zarządzaniu jest dostrzegana również przez przedstawicieli zarządzania publicznego. W opinii B. Kożuch prawo administracyjne dla zarządzania publicznego ma znaczenie, zasilając je wynikami badań nad ogółem norm regulujących stosunki społeczne związane z administracyjną działalnością organów państwa i innych organizacji wykonujących publiczne funkcje administracyjne¹⁴.

Analizując regulacje prawa administracyjnego pod kątem ich związków z zagadnieniami nauk o zarządzaniu, w tym zarządzania publicznego, przede wszystkim należy zwrócić uwagę na rozległość i zróżnicowanie norm prawa administracyjnego. Posługując się powszechnie przyjętą systematyką prawa administracyjnego, tj. podziału na: część ogólną prawa administracyjnego, ustrojowe prawo administracyjne, materialne prawo administracyjne oraz procedurę administracyjną, stwierdzić należy, że problematyka i pojęcia z zakresu zarządzania w zróżnicowanym stopniu występują w każdej z części.

Ze swej istoty największe związki z pojęciami z zakresu organizacji i zarządzania mają regulacje ustrojowego prawa administracyjnego. Ustrojowe prawo administracyjne reguluje bowiem aspekty organizacyjne administracji publicznej – ustrój administracji publicznej. Ustrój administracji publicznej jest zatem przedmiotem ustrojowego prawa administracyjnego – tej części prawa administracyjnego, która reguluje problematykę zasad i struktur spełniających funkcję admini-

¹³ J. HAUSNER, *Zarządzanie publiczne*, Warszawa 2008, s. 23-24.

¹⁴ Zob. B. KOŻUCH, *Zarządzanie publiczne. Istota i zakres pojęcia*, „Współczesne Zarządzanie” 2002, nr 2, s. 21.

stracji publicznej z uwagi na wypełnienie celów publicznych¹⁵. Z punktu widzenia innych części prawa administracyjnego, rolą prawa administracyjnego ustrojowego jest zapewnienie istnienia takich struktur, które optymalnie realizują jej prawa oraz cele publiczne¹⁶. Przesądza to o związkach z zagadnieniami organizacji i zarządzania obecnych w dorobku nauk o zarządzaniu. Poszczególne problemy dotyczące funkcji kierowniczych, struktur organizacyjnych, procesów kierowania mają bezpośrednie odniesienie do nauk o zarządzaniu.

Zależności z pojęciami z zakresu nauk o zarządzaniu występują również w pozostałych częściach systematyki prawa administracyjnego. Występujące w ramach regulacji prawa administracyjnego takie pojęcia, jak np. planowanie, podejmowanie decyzji, organizowanie, kierowanie oraz kontrola mają swój aspekt organizacyjny, sprawnościowy i prawidłowa ich analiza nie może się odbywać bez użycia aparatu pojęciowego nauk o zarządzaniu.

Złożoność regulacji administracyjno-prawnej powoduje konieczność odwołania się do wielu dziedzin wiedzy – będących u podstaw danego przedmiotu regulacji prawnej. Na podkreślenie zasługuje pogląd E. Schmidta-Aßmanna, który podkreśla, że jeżeli prawo administracyjne ma skutecznie sprawować swoje zadania dotyczące sterowania w społeczeństwie, państwie i gospodarce, to nauka prawa administracyjnego zależna jest od wyników badań innych nauk¹⁷.

Z tych względów wszelkie problemy dotyczące procesów zarządzania uregulowanych normami prawa administracyjnego powinny być analizowane przy uwzględnieniu pojęć i konstrukcji teoretycznych nauk o zarządzaniu. Stawia to istotne zadania w zakresie projektów badawczych oraz dydaktyki prawa administracyjnego.

PODSUMOWANIE

Współpraca pomiędzy nauką prawa administracyjnego i naukami o zarządzaniu może być przykładem integracji nauk. Według K. Opałka, pojęcie „integracji nauk” można rozumieć trojako: po pierwsze, jako dążenia do ujednoczenia badań prowadzonych w obrębie różnych nauk, po drugie, jako dążenia do koordynacji badań, i po trzecie, jako dążenia do współpracy poszczególnych dyscy-

¹⁵ J. SŁUGOCKI, *Prawo administracyjne. Podstawowe zagadnienia ustrojowe*, Warszawa 2007, s. 16.

¹⁶ Z. LEOŃSKI, *Materialne prawo administracyjne*, Warszawa 2009, s. 4.

¹⁷ E. SCHMIDT-ASSMANN, *Ogólne prawo administracyjne jako idea porządku. Założenia i zadania systemu prawno-administracyjnego*, Warszawa 2011, s. 23.

plin¹⁸. W przypadku nauki prawa administracyjnego i nauk o zarządzaniu z całą pewnością można dostrzec elementy koordynacji badań oraz współpracy pomiędzy tymi dyscyplinami.

Zagadnienia organizacji i funkcjonowania administracji publicznej ze swojej natury są wynikiem określonego porządku normatywnego – uregulowanego prawem administracyjnym. W sferze realizacji zadań, procesów, które są przedmiotem administracji publicznej, problematyka organizacji i funkcjonowania administracji publicznej ma istotne aspekty, podlegające analizie metodami wypracowanymi w ramach nauk o zarządzaniu, w szczególności ich subdyscypliny zarządzanie publiczne. Z tego względu współpraca w obrębie nauki prawa administracyjnego i zarządzania publicznego jest nieodzowna.

Możliwość osiągnięcia wartościowych wyników współpracy w ramach badań nad administracją publiczną i regulacjami prawa administracyjnego powinna być realizowana w ramach projektów badawczych, dydaktyki oraz opracowań naukowych. Należy podkreślić, że w dorobku przedstawicieli nauki prawa administracyjnego istnieją znaczące przykłady tego typu opracowań. W tym zakresie można wymienić udział prawników administratywistów w opracowaniach z zakresu nauk o zarządzaniu¹⁹, ich prace indywidualne obejmujące zagadnienia problematyki zarządzania²⁰, a także wkład w przygotowanie podręczników łączących zagadnienia prawa administracyjnego z pozostałymi naukami administracyjnymi²¹. W przedmiotowym zakresie należy zwrócić uwagę również na publikacje prezentujące systemowe ujęcie administracji publicznej²².

W najnowszej literaturze przedmiotu kierunek badań obejmujący integrację dyscyplin badających administrację publiczną jest kontynuowany²³. Dotyczy to m.in. badań w zakresie polityki administracyjnej w jej warstwie ogólnej, jak również poszczególnych polityk publicznych. Prawidłowy rozwój badań nad normami prawa administracyjnego oraz cele dydaktyczne i szkoleniowe wymagają jednak dalszych prac w tym zakresie. Złożoność wyzwań stojących przed administracją

¹⁸ K. OPALEK, *Problemy „wewnętrznej” i „zewnętrznej” integracji nauk prawnych*, „Krakowskie Studia Prawnicze” 1968, z. 1-2, s. 7 n.

¹⁹ Zob. M. JEŁOWICKI, W. KIEŻUN, Z. LEŃSKI, B. OSTAPCZUK, *Teoria organizacji i kierownictwa*, Warszawa 1979, s. 293.

²⁰ Zob. W. DAWIDOWICZ, *Zagadnienia teorii i kierowania w administracji państwowej*, Warszawa 1972, s. 139.

²¹ Z. RYBICKI, S. PIĄTEK, *Zarys prawa administracyjnego i nauki administracji*, Warszawa 1984, s. 546.

²² S. WRZOSEK, *System: administracja publiczna. Systemowe determinanty nauki administracji*, Lublin 2008, s. 194.

²³ Zaliczyć do nich należy wskazane w tekście publikacje M. Kuleszy i D. Sześciło.

publiczną powoduje konieczność wielopłaszczyznowego ujęcia jej struktury i środków działania. Dobrym przykładem prezentowanych zależności jest systematyka i nazewnictwo programu kształcenia realizowanego w Krajowej Szkole Administracji Publicznej. Wskazano w nim zagadnienia: administracja publiczna, prawo administracji publicznej, polityki publiczne oraz zarządzanie publiczne²⁴. Taki sposób ujęcia problematyki związanej z administracją publiczną stawia przed nauką prawa administracyjnego konieczność właściwego jej umiejscowienia w otoczeniu innych nauk administracyjnych oraz nauk o zarządzaniu.

W związku z tym należy podkreślić dalszą potrzebę rozwoju projektów badawczych integrujących naukę prawa administracyjnego z naukami o zarządzaniu. Ze względu na specyfikę administracji publicznej jest to celowe, a ponadto dzięki dotychczasowym tendencjom występującym w ramach nauk administracyjnych – możliwe; i z całą pewnością zapewni wartościowe wyniki badań.

BIBLIOGRAFIA

- DAWIDOWICZ Waław: Zagadnienia teorii i kierowania w administracji państwowej, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1972.
- JEŁOWICKI Michał, KIEŻUN Witold, LEOŃSKI Zbigniew, OSTAPCZUK Bronisław: Teoria organizacji i kierownictwa, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1979.
- HAUSNER Jerzy: Zarządzanie publiczne, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2008.
- IZDEBSKI Hubert, KULESZA Michał: Administracja publiczna. Zagadnienia ogólne, Liber, Warszawa 1999.
- KASIŃSKI Michał: Poszukiwanie paradygmatu integracyjnego nauk administracyjnych, „Studia Prawnicze” 2010, nr 4, s. 33-49.
- KOZUCH Barbara: Zarządzanie publiczne w teorii i praktyce polskich organizacji, Wydawnictwo PLACET, Warszawa 2004.
- KOZUCH Barbara: Zarządzanie publiczne. Istota i zakres pojęcia, „Współczesne Zarządzanie” 2002, nr 2, s. 21-37.
- KRUKOWSKI Józef: Wstęp do nauki o państwie i prawie, Wydawnictwo KUL, Lublin 2002.
- KULESZA Michał: Sześciło Dawid: Polityka administracyjna i zarządzanie publiczne, Wolters Kluwer SA, Warszawa 2013.
- LANG Jacek: Zagadnienia wstępne, [w:] Marek WIERZBOWSKI (red.), Prawo administracyjne, Lexis Nexis, Warszawa 2009, s. 17-27.
- LEOŃSKI Zbigniew: Materialne prawo administracyjne, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2009.

---

²⁴ <http://ksap.gov.pl/ksap/dla-sluchaczy/program-ksztalcenia/prawo-i-administracja> [dostęp: 15.08.2015].

- LIPOWICZ Irena: Dylematy zmiany siatki pojęciowej w nauce prawa administracyjnego, [w:] Jan ZIMMERMANN (red.), *Koncepcja systemu prawa administracyjnego*, Wolters Kluwer SA, Kraków 2007, s. 21-42.
- OPALEK Kazimierz: *Problemy metodologiczne nauki prawa*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1962.
- OPALEK Kazimierz: Problemy „wewnętrznej” i „zewnątrznej” integracji nauk prawnych, „*Krakowskie Studia Prawnicze*” 1968, z. 1-2, s. 7-30.
- RYBICKI Zygmunt, PIĄTEK Stanisław: *Zarys prawa administracyjnego i nauki administracji*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1984.
- SCHMIDT-ABMANN Eberhard: *Ogólne prawo administracyjne jako idea porządku. Założenia i zadania systemu prawnego administracyjnego*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2011.
- SŁUGOCKI Janusz: *Prawo administracyjne. Podstawowe zagadnienia ustrojowe*, Wolters Kluwer SA, Warszawa 2007.
- STAROŚCIAK Jerzy: *Prawo administracyjne*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1977.
- SUPERNAT Jerzy: *Techniki decyzyjne i organizatorskie*, Kolonia Limited, Wrocław 2000.
- SZUMOWSKI Witold: Zarządzanie publiczne – próba systematyzacji koncepcji, „*Nauki o Zarządzaniu/Management Sciences*” 2014, nr 4, s. 86-98.
- WRZOSEK Stanisław: *System: administracja publiczna. Systemowe determinanty nauki administracji*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2008.
- ZIMMERMANN Jan: *Aksjomaty prawa administracyjnego*, Wolters Kluwer SA, Warszawa 2013.

ZWIĄZKI NAUKI PRAWA ADMINISTRACYJNEGO Z NAUKAMI O ZARZĄDZANIU

STRESZCZENIE

Szczególną cechą nauki prawa administracyjnego jest konieczność współpracy z innymi dziedzinami wiedzy, których przedmiotem zainteresowania są administracja publiczna i administrowanie. W związku z tym prawo administracyjne jest dyscypliną nauk prawnych, którego rozwój i koncepcje badawcze w istotnym stopniu zależą od współpracy i interakcji z innymi dziedzinami wiedzy. Związki prawa administracyjnego z naukami, które badają praktyczne aspekty struktury administracji publicznej i procesów administracji, polegają – z jednej strony – na budowaniu wskazanego zaplecza dla nauki prawa administracyjnego, z drugiej – wskazywania kierunków badań nad administracją publiczną i administrowaniem. Zagadnienia organizacji i funkcjonowania administracji publicznej ze swojej natury są wynikiem określonego porządku normatywnego – uregulowanego prawem administracyjnym. W sferze realizacji zadań, procesów, które są przedmiotem administracji publicznej, problematyka organizacji i funkcjonowania administracji publicznej ma istotne aspekty, podlegające analizie metodami wypracowanymi w ramach nauk o zarządzaniu, w szczególności ich subdyscypliny zarządzanie publiczne. Z tego względu współpraca w obrębie nauki prawa administracyjnego i zarządzania publicznego jest nieodzowna.

Słowa kluczowe: prawo administracyjne, administracja publiczna, zarządzanie publiczne

RELATIONS BETWEEN THE SCIENCE OF ADMINISTRATIVE
LAW AND THE MANAGEMENT SCIENCES

SUMMARY

A particular feature of the science of administrative law is a necessity of cooperation with the other disciplines of science, whose subject of interest are public administration and administration. Therefore administrative law is a discipline of a law sciences, whose development and research concept are highly dependent on the cooperation and interaction with the other disciplines of science. The connections of the administrative law with the sciences, which examine the practical aspects of the public administration structure and the administration processes is on the one hand to build a basis for the science of administrative law but also to indicate the directions of the researches of the public administration and the administration. The issues of the organization and functioning of the public administration are by their very nature the effect of particular law order – regulated by administrative law. In the domain of the implementation of tasks, processes, which are the subject of public administration the issues of organizing and functioning of the public administration has a significant aspects subject to analysis by the methods elaborated in the framework of the science of management in particular in their subdiscipline public management. Therefore the cooperation within science of administrative law and public management is crucial.

Key words: administrative law, public administration, public management